

Mand at faa sin Alderdomsforsørgelse drevet højere op end til 60 Kr. om Aaret. Han har meddelt mig som aldeles paalideligt, at han i det sidste Aar ved sit Arbejde kun havde tjent 25 Kr. til Hjælp. Det vil kunne forstås, at det er en kummerlig Tilværelse, naar to ældre Mennesker skulle leve af 85 Kr. om Aaret. Det er ubegribeligt, at der kan gives Kommuner, der haandhæve Alderdomsunderstøttelsesloven paa den Maade, at de forlange, at to Mennesker skulle ikke alene leve af 22 Øre om Dagen, men at det ogsaa skal forslaa til Klæder, Ildebrændsel, Hus, kort sagt alt. Det synes utroligt, men er desuagtet rigtigt. Naar man faar saadanne Eksempler frem, kan man ikke andet end sige, at den nuværende Alderdomsforsørgelseslov lider af store Mangler. Heldigvis er det vel sagtens ikke saadan i mange Kommuner. Jeg skulde ikke have fremdraget dette enkelte Eksempel, naar jeg ikke var fuldt overbevist om, at det forholdt sig som af mig fremført. Jeg kan endvidere bemærke, at de to gamle hæderlige Folk have vandret Livet igennem under fattige Kaar, have opfodt mange Børn og i et og alt ere en hæderlig og pæn Familie. Jeg antager, at de kommunale Autoriteter vel nok have bygget deres Skøn noget paa, at de vedkommende skulde faa Understøttelse fra deres Børn. De have opfodt 5 Sønner, som alle have aftjent deres Værnepligt, og det er jo ogsaa givet, at hvis Sønnerne eller Børnene overhovedet bleve anraabte om Hjælp, vilde de nok hjælpe, men det skal dog siges, at Sønnerne alle ere Familieforsørgere og ikke have andet, end hvad de tjene ved deres daglige Gerning, saa der er ikke noget stort at bygge paa i den Retning. Jeg tillader mig at mene, at det vistnok ikke er et for stærkt Udtryk, at det er en Kærrighed fra de kommunale Autoriteters Side, der her gør sig gældende.

Men det er ikke dette ene Tilfælde alene, man har jo mange lignende Tilfælde, og det er derfor givet, at der ikke er saa ganske liden Misfornøjelse blandt de fattige i Landet, blandt dem, der nyde Alderdomsunderstøttelse, ja, man kan ogsaa sige, at der er Misfornøjelse med Loven blandt dem, der ere de ydende. Men jeg tror dog nok, at de nydende ere dem, der lide mest under de svage Sider, Loven indeholder. Der har derfor fra Socialdemokratiet atter og atter her i Tinget været forelagt Forslag til en Forandring i den nugældende Alderdomsunderstøttelseslov. Disse Forslag have særlig taget Sigte

paa at forandre den Myndighed, Loven nu hjemler til at skønne over, hvor meget de vedkommende skulle have, naar de endelig ere skønnede berettigede til Alderdomsunderstøttelse. Vi ere gaaede ud fra, at det ene Skøn kommer man ikke bort fra, saa længe man har denne Lov. Det andet mente man derimod, at man kunde komme bort fra ved at sætte bestemte Sæts, bestemte Beløb, som de, der ere berettigede til Alderdomsforsørgelse, skulle oppebære i de forskellige Aldersklasser. Vi have, som sagt, i flere Samlinger forelagt dette Lovforslag, og det kan ikke nægtes, at det her i Tinget har mødt adskillig Velvillie. Lovforslaget er blevet behandlet, og af den daværende Indenrigsminister fik det en ret fordelagtig Omtale. Lovforslaget er gaaet i Udvalg, og jeg maa indrømme, at i Udvalget ere disse Lovforslag ligeledes blevne humant og godt behandlede, og der har været gjort store Anstrengelser for at komme til et Resultat. Københavns Magistrat har ogsaa støttet Udvalget ved at tilsende det større Arbejder. Der har, som sagt, været arbejdet ihærdigt fra alle Sider i Udvalget, men det har imidlertid vist sig, at det var umuligt at opnaa Enighed, komme til det ønskede Resultat: En rationel Forandring af en Del af Alderdomsunderstøttelsesloven, og Udvalget blev derfor enigt om at indskrænke sig til nogle enkelte, mindre Forandringer, som man dog mente vilde være af ikke saa liden Betydning. Der blev i Udvalget fra alle Sider vist den største Resignation for at komme til Enighed, og den Betænkning, der blev afgiven, og de Ændringsforslag, der bleve stillede, vare vi ogsaa omtrent fra alle Sider enige om. Der var ganske sikkert en enkelt Ændring, som et Par af Udvalgets Medlemmer havde taget Særstilling til, men ellers var der Enighed om det hele, og vi naaede til, at Lovforslaget ved 3die Behandling her i Tinget blev enstemmig vedtaget. Det var altsaa Resultatet af de Bestsæbelser, der fra Socialdemokratiets Side blev gjort for at komme til en Forandring af den nu bestaaende Lov paa de særlig uheldige Punkter.

Det er nu dette Resultat, som vi i Dag have foreliggende for os, efter at det har gennemgaaet en Behandling i det høje Landsting. Jeg vil ogsaa takke den høje Regering, fordi den saa velvillig har forelagt Forslaget i Landstinget i samme Skikkelse, hvori det blev vedtaget her i Tinget, jeg tror med Undtagelse af en enkelt Redaktionsændring. Den høje Regering